

ind for, at vi kan have forskellige opfattelser af, hvilke familier der er gode, og hvilke der er dårlige.

Man kan som jeg betragte det som en stor gevinst, at vi i de sidste 20-30 år i Danmark har oplevet, at nye samlivsformer har vundet frem, sådan at den traditionelle kernefamilie, som jeg selv er opvokset i, nu suppleres af andre familieformer. Sådan kan man se på det.

Man kan også se på det, som De Konservative og Dansk Folkeparti gør, nemlig at det er en ulykke og en katastrofe, og at vi alle burde leve, som vi altid har gjort eller i hvert fald i de sidste 200-300 år.

Det synspunkt kan man godt diskutere sådan på et filosofisk plan, men det interessante er, at De Konservative og Dansk Folkeparti ønsker lovgivningsmæssigt at sikre, at deres opfattelse af, hvordan familien skal være indrettet, også bliver sikret fremover. Det er et antiliberalt standpunkt, der siger, at staten skal blande sig i, hvordan mennesker lever.

Det, der kan undre i den sammenhæng, er selvfølgelig, – nej, det kan ikke undre, for sådan er det jo tit – at Venstre har valgt at indtage et antiliberalt standpunkt, godt nok med nogle pseudoargumenter om prioritering i sundhedssektoren. Det må mildt sagt siges, at hvis man skulle finde et område at vise mod på i forhold til sundhedsprioriteringer, kunne man nok have fundet et område, som spillede en større økonomisk rolle end det her. Det er sådan det ene.

Det står nu helt klart, at man ønsker at diskriminere mennesker, der har et andet familieliv og et andet seksualliv end det, man selv synes er det bedste for børnene.

Så kommer vi til det andet interessante. Man har ikke nogen saglige argumenter for sine synspunkter; man har ledt længe efter: Hvad er nu dokumentationen for, at det er bedst at leve i en kernefamilie med en mor og en far, og hvor findes sådan det empiriske belæg for det? Der har man ikke noget, men man synes! Jeg har meget respekt for mennesker, som ikke har noget sagligt grundlag for deres synspunkter, den slags mennesker møder man også på venstrefløjen i dansk politik, så jeg har respekt for det, det er flot at mene noget uden at have saglige argumenter for det – men det er måske dristigt at lovgive på baggrund af det, og særlig når det har indgribende betydning. Så bare af den grund synes jeg, det er et besynderligt forslag.

Jeg kunne forstå det, hvis Dansk Folkeparti kom og sagde: Jamen vi synes sådan set ikke,

det er nogen sygdom ikke at få børn. Det er jeg sådan set personligt meget modtagelig for. Nu er jeg blevet 52 år, jeg har ingen børn fået, og jeg er ikke bekendt med, at jeg har nogen sygdom. Men det kunne man jo godt sige. Jeg er sikker på, at Enhedslisten naturligvis ville kræve, at det skal være gratis at få de her behandlinger for at få børn, ingen tvivl om det, men så ville man da ramme mig et sted, hvor det gjorde sådan lidt ondt på mig. Nej, siger man så, selvfølgelig er det en sygdom ikke at få børn, hvis det formodes, at der må være en årsag til, at man ikke får børn, som ikke er naturlig. Hvad er så denne formodning? Det siger måske lidt om den seksualmoral og den opfattelse, man har af seksualiteten i Danmark. Begrundelsen er, at man ikke bor i et fast parforhold. Altså ærlig talt! Dette forslag drejer sig jo ikke om at forhindre lesbiske i at kunne få den her behandling, nej, det drejer sig om at forhindre kvinder, der ikke bor i et ægteskabslignende forhold eller i et ægteskab med en *mand* i at få den her behandling.

Det vil sige, at det er et rendyrket moraliserende forslag, der handler om, at man vil sikre sig, at den familieopfattelse, den opfattelse af, hvordan mennesker skal leve, cementeres i vores lovgivning.

Det er et antiliberalt synspunkt, det er et reaktionært synspunkt, og af den grund er der ingen tvivl om, at Enhedslisten vil stemme imod det her forslag.

Kl. 12.20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke nogen, der har meldt sig som spørger, og derfor bliver det nu ordføreren for forslagsstillerne, fru Birthe Skaarup.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil da gerne sige tak for debatten.

Det, jeg måske lige kunne minde om, er, at det er et meget enkelt forslag, Dansk Folkeparti har fremsat, nemlig blot, om man ikke skulle have egenbetaling, når lesbiske skal have adgang til kunstig befrugtning, og det er sådan set det, vi faktisk skulle diskutere i dag. Jeg er godt klar over, at når vi har lov om kunstig befrugtning til debat her i Folketinget, breder den sig meget, og det har den også gjort i dag, må jeg indrømme.

Vi ved også, at lige før Folketinget gik på ferie, havde vi en kæmpestor debat om det her, og der er ikke nogen, der må være i tvivl om, at Dansk Folkepartis principielle holdning altid